

CAPITOLUL V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

Biodiversitatea se află într-o situație de criză. Speciile sălbatice sunt acum amenințate cu dispariția, iar majoritatea ecosistemelor sunt degradate într-o asemenea măsură, încât nu își mai pot oferi serviciile valoroase. Această degradare înseamnă pierderi sociale și economice uriașe pentru omenire.

Principalele resorturi ale pierderii biodiversității, cum ar fi modificarea habitatelor, supraexploatarea resurselor naturale, introducerea și răspândirea speciilor alogene invazive și schimbările climatice, au câștigat teren, estompând efectele pozitive ale acțiunilor menite să stăvilească pierderea biodiversității.

V.1.1. Speciile invazive

Speciile invazive reprezintă o problemă actuală reprezentativă pentru întreaga lume. Aceste specii invazive modifică ecosistemele naturale prin degradarea fertilității, prin modificarea proprietăților fizico-chimice ale solului, prin degradarea caracteristicilor cantitative și calitative ale covorului vegetal ce fac concurență agresivă cu speciile native pentru apă, lumină, spațiu.

“Având în vedere rapiditatea aclimatizării și răspândirii acestora, măsurile adoptate de un stat membru pot să nu aibă niciun efect dacă țările învecinate nu acționează sau nu răspund în mod concertat. Consecințele de natură ecologică, economică și socială ale răspândirii speciilor invazive pentru țările UE sunt serioase și necesită un răspuns armonizat.” afirmă dl. Stavros Dimas, Comisar UE pentru Mediu.

Detectarea timpurie și răspunsul rapid sunt acțiunile cele mai eficiente din punct de vedere economic și cu cel mai ridicat potențial de reușită. Sensibilizarea populației cu privire la speciile invazive reprezintă o parte importantă a acestei lupte.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Poluarea și încărcarea cu nutrienți reprezintă o cauză majoră și în continuă creștere a pierderii biodiversității și a degradării ecosistemelor.

Emisiile de azot în atmosferă au crescut substanțial în ultimii 100 de ani, mai ales sub formă de amoniu din agricultură și de oxizi de azot din industrie, afectând habitatele sensibile.

În mediile acvatice aportul excesiv de nutrienți (azot și fosfor) determină fenomenul de eutrofizare, care cauzează creșterea abundentă a algelor. Dezvoltarea algelor poate duce la dispariția faunei acvatice și, în final, la formarea unei mlaștini.

Agricultura reprezintă o sursă importantă de poluare cu nitrați datorită aplicării excesive de îngrășăminte pe bază de azot și fosfor.

În perioada 2016 – 2020, conform datelor furnizate de Institutul Național de Statistică, tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice în agricultură se prezintă astfel.

Îngrășăminte chimice	Anul 2016 (to s.a.)	Anul 2017 (to s.a.)	Anul 2018 (to s.a.)	Anul 2019 (to s.a.)	Anul 2020 (to s.a.)
Azotoase	2640	3653	4853	3653	878
Fosfatice	502	549	1773	549	137
Potasice	30	30	565	30	6
Total	3172	4232	7191	4232	1021

Tabel V.1.1. Utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice, la nivelul județului Sălaj.

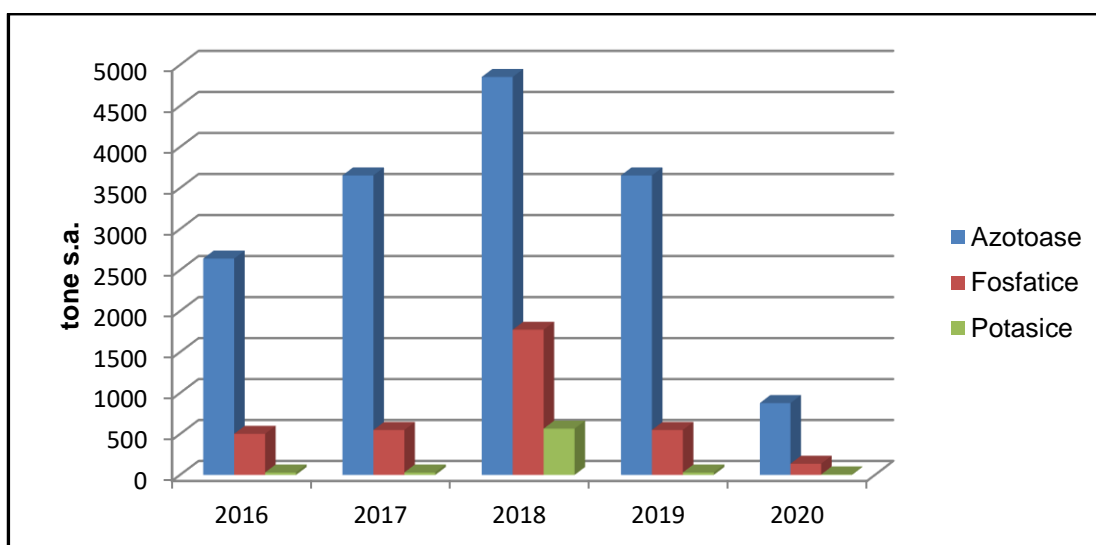

Fig. V.1.1. Evoluția utilizării îngrășămintelor chimice în agricultură, în perioada 2016 - 2020

În anul 2020, utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice a înregistrat o scădere semnificativă (67,81%), față de anul 2016. Comparativ cu anul precedent utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice a scăzut considerabil (75,87%).

V.1.3. Schimbările climatice

Fenomenele meteorologice extreme, cum ar fi incendiile forestiere, valurile de căldură și inundațiile, devin din ce în ce mai frecvente. Schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai mari amenințări asupra mediului, cadrului social și economic.

Amenințările la adresa biodiversității se concretizează prin:

- modificări de comportament ale speciilor, ca urmare a stresului indus asupra capacității acestora de adaptare;
- modificarea distribuției și compoziției habitatelor ca urmare a modificării componenței speciilor;
- creșterea numărului de specii exotice la nivelul habitatelor naturale actuale și creșterea potențialului ca acestea să devină invazive, ca urmare a descoperirii fie a condițiilor prielnice, fie a unor „goluri ecologice” prin dispariția unor specii indigene;

- modificarea distribuției ecosistemelor specifice zonelor umede, cu posibila restrângere până la dispariție a acestora;
- modificări ale ecosistemelor acvatice de apă dulce și marine generate de încălzirea apei, dar și de ridicarea probabilă a nivelului mării la nivel global;
- creșterea riscului de diminuare a biodiversității prin dispariția unor specii de floră și faună, datorită diminuării capacităților de adaptare și supraviețuire, precum și a posibilităților de transformare în specii mai rezistente noilor condiții climatice.

La nivelul județului Sălaj, nu există studii sau informații care să evidențieze impactul schimbărilor climatice asupra biodiversității

V.1.4 Modificarea habitatelor

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Alterarea sistemelor ecologice naturale terestre și a apelor curgătoare este considerată una din cele mai grave amenințări asupra biodiversității la nivel global.

Fragmentarea are efecte multiple asupra speciilor. Cele mai importante efecte pe care le produce fragmentarea sunt:

- Scăderea raportului suprafață/perimetru
- Scurtarea lanțurilor trofice

Problema combaterii efectelor fragmentării sistemelor naturale și seminaturale precum și elaborarea unor strategii de conservare adecvate are mai multe aspecte, și anume:

Efectele fragmentării habitatului	Măsuri de combatere
descreșterea totală a suprafeței habitatului	creșterea efectivă a suprafeței arealului
fragmentarea habitatului în parcele izolate	creșterea conectivității între fragmentele de habitat
pierderea selectivă a speciilor	acțiuni de conservare specie-specifice

Elaborarea unei strategii UE pentru o infrastructură verde ocupă un loc important în noua politică a UE privind biodiversitatea post-2010. Crearea unei infrastructuri verzi va contribui la restabilirea legăturilor între zonele naturale existente, de exemplu prin coridoare de trecere a animalelor sau alte locuri de trecere și pasaje ecologice, îmbunătățind, de asemenea, calitatea ecologică generală a mediului.

La nivelul județului Sălaj, nu există studii sau informații oficiale din care să reiasă că există fragmentare de ecosisteme.

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Extinderea urbanizării, activitățile agricole, turismul necontrolat, braconajul și vânătoare, pășunatul excesiv, pescuitul determină reducerea habitatelor naturale și seminaturale, cu repercusiuni negative asupra numărului speciilor din fauna și flora sălbatică.

În perioada 2016 – 2020, la nivelul județului Sălaj, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, evoluția terenurilor agricole pe tipuri de folosințe este redată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2016 (ha)	Anul 2017 (ha)	Anul 2018 (ha)	Anul 2019 (ha)	Anul 2020 (ha)
Arabil	121.662	121.836	121.919	121.389	121.918
Pășuni	73.751	72.737	72.293	70.879	70.494
Fânețe	37.262	37.429	37.723	38.440	38.232
Vii	2.382	2.430	2.452	2.475	2.433
Livezi	5.314	5.477	5.562	5.953	6.046
Terenuri agricole total	240.371	239.909	239.949	239.136	239.123

Tabel V.1.3. Evoluția suprafețelor agricole, după modul de folosință.

Din analiza acestor date, în anul 2020, față de anul 2016, se constată o ușoară scădere a suprafeței terenurilor agricole (0,51%) pe seama scăderii suprafețelor ocupate de pășuni. De asemenea se observă o tendință de creștere a suprafețelor acoperite de terenuri arabile, fânețe, vii și livezi.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2016 – 2020, evoluția terenurilor neagricole pe tipuri de folosințe, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, este prezentată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2016 (ha)	Anul 2017 (ha)	Anul 2018 (ha)	Anul 2019 (ha)	Anul 2020 (ha)
Păduri și altă vegetație forestieră	107.915	108.507	108.528	109.795	109.493
Ape, bălți	5.017	5.047	5.047	4.960	4.995
Construcții	9.333	9.313	9.408	9.402	9.363
Căi de comunicații și căi ferate	6.102	5.703	5.630	5.593	5.592
Terenuri degradate și neproductive	17.700	17.959	17.876	17.869	17.872

Terenuri neagricole total	146.067	146.529	146.489	147.619	147.315
----------------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

Tabel V.1.4. Evoluția suprafețelor neagricole, după modul de folosință.

În ceea ce privește evoluția suprafețelor neagricole după modul de folosință, în anul 2020, față de anul 2016, se constată o ușoară creștere a acestor suprafețe (0,86 %). De asemenea, se observă o creștere nesemnificativă a terenurilor acoperite cu păduri și altă vegetație forestieră, a suprafețelor ocupate cu construcții și a terenurilor degradate și neproductive.

Terenurilor acoperite cu ape și bălți precum și căile de comunicații și căile ferate au înregistrat o ușoară scădere, față de anul 2016.

În județul Sălaj, în anul 2020, repartizarea terenurilor agricole și neagricole (fondul funciar), după modul de folosință, este redată în figura următoare:

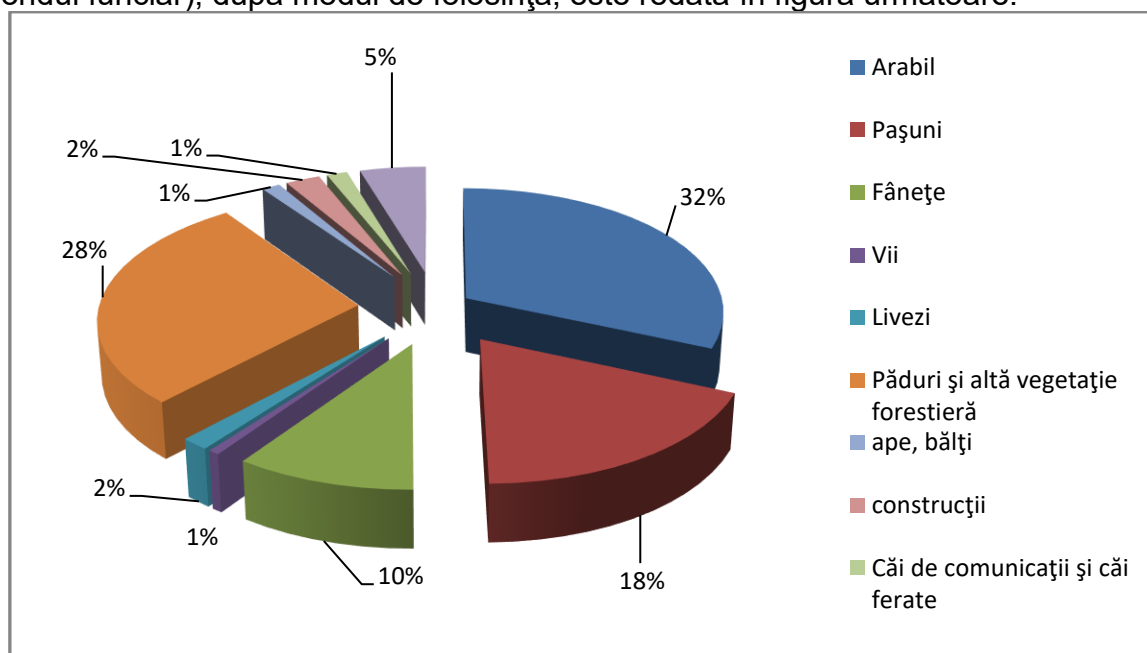

Fig. V.1.3 Repartizarea terenurilor agricole și neagricole, pe categorii de folosință.

Din figura V.1.3. se remarcă faptul că, în anul 2020, ponderea principală o dețin terenurile agricole din care: 32% terenuri arabile, 18% pășuni și 10% fânețe.

Pădurile și alte terenuri cu vegetație forestieră ocupă 28% din suprafața fondului funciar.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2016 – 2020, conform datelor Institutului Național de Statistică (INS), evoluția lungimii drumurilor publice se prezintă astfel.

Categoriile de drumuri publice	Anul 2016 (km)	Anul 2017 (km)	Anul 2018 (km)	Anul 2019 (km)	Anul 2020 (km)
Județene	632	632	632	644	604
Comunale	873	873	873	861	1021
Naționale	286	286	286	286	286
Total	1791	1791	1791	1791	1911

Tab. V.1.5. Evoluția lungimii drumurilor publice (km)

În perioada 2016 - 2020, conform datelor statistice naționale disponibile, lungimea căilor ferate în exploatare, pe categorii de linii de cale ferată, este redată în tabelul următor.

Categoriile de linii de cale ferată	Anul 2016 (km)	Anul 2017 (km)	Anul 2018 (km)	Anul 2019 (km)	Anul 2020 (km)
Linii normale cu o cale	150	150	150	150	150
Linii normale cu două căi	33	33	33	33	33
Total	183	183	183	183	183

Tab. V.1.6. Lungimea căii ferate (km).

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Defrișările intensive, suprapășunatul, vânatul și pescuitul exagerat contribuie la instabilitatea ecosistemului și reprezintă o permanentă amenințare la adresa biodiversității.

Exploatarea necontrolată a masei lemnoase și tăierile ilegale fragmentează habitatele și conduce la eroziunea solului sau la alunecări de teren.

Suprapășunatul are un impact negativ semnificativ asupra fitocenozelor, cauzând descreșterea biomasei vegetale și a numărului de specii cu valoare nutritivă.

Supraexploatarea speciilor de interes cinegetic, economic sau cultural este generată în principal de supraevaluarea efectivelor populaționale sau de braconaj.

Braconajul speciilor de interes vânătorească sau a celor de interes economic generează efecte negative semnificative asupra stării de conservare a speciilor vizate.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Defrișarea și degradarea pădurilor continuă într-un ritm alarmant, contribuind în mod semnificativ la pierderea continuă a biodiversității.

Pentru a inversa procesul de defrișare și pierderea biodiversității trebuie să conservăm și să gestionăm pădurile printr-o abordare integrată și să remediem pagubele produse prin eforturi de reîmpădurire.

Raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia.

La nivelul județului Sălaj, în anul 2020, suprafața fondului forestier, a rămas constantă, față de anul precedent, aceasta fiind 95.876 ha.

În perioada 2016 – 2020 evoluția tăierilor de masă lemnoasă, pe teritoriul județului Sălaj, se observă în figura următoare:

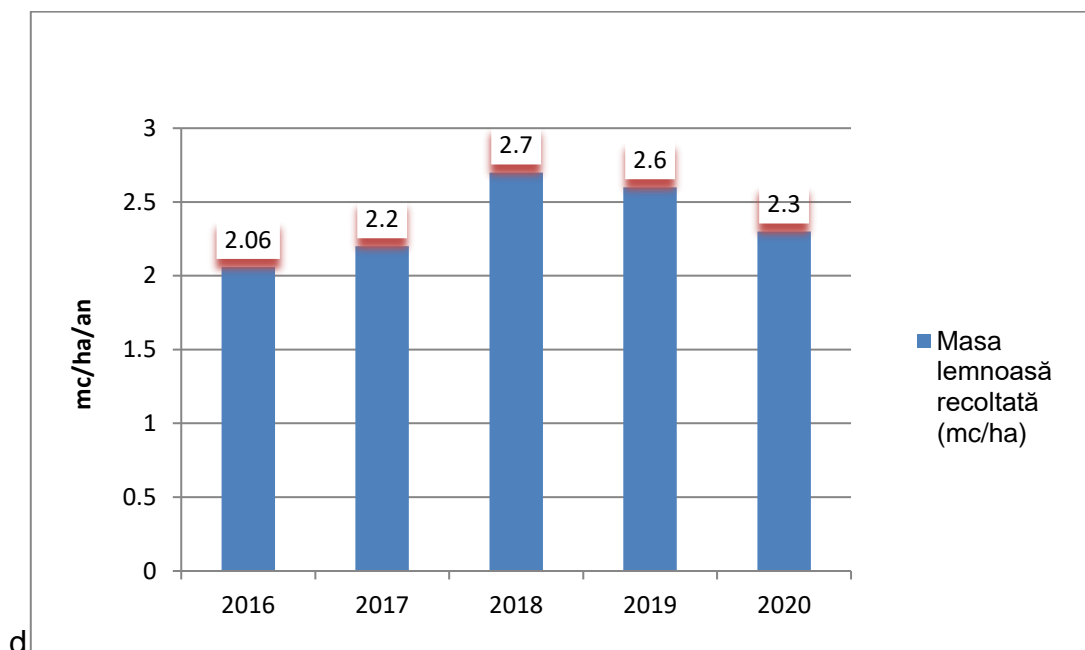
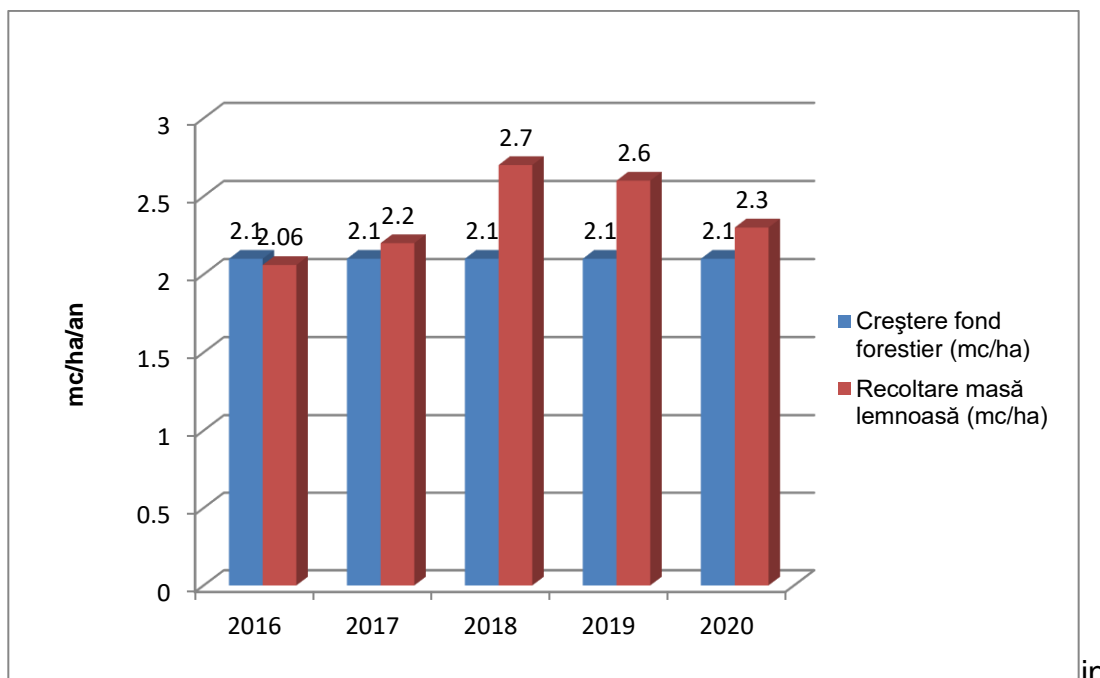

Fig. V.1.5. Evoluția masei lemnoase recoltate, în județului Sălaj.

În anul 2020, după cum se poate observa în figura V.1.5, masa lemnoasă recoltată a înregistrat o scădere, comparativ cu anul anterior.

În perioada 2016–2020, la nivelul județului Sălaj, diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, se prezintă astfel.

ultimii ani, lucru care duc

Fig. V.1.6. Diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată.

Din punct de vedere al structurii pe grupe forestiere, fondul forestier se prezintă astfel: specii rășinoase (5.529 ha), specii foioase (88.967 ha) și alte terenuri (1.380 ha).

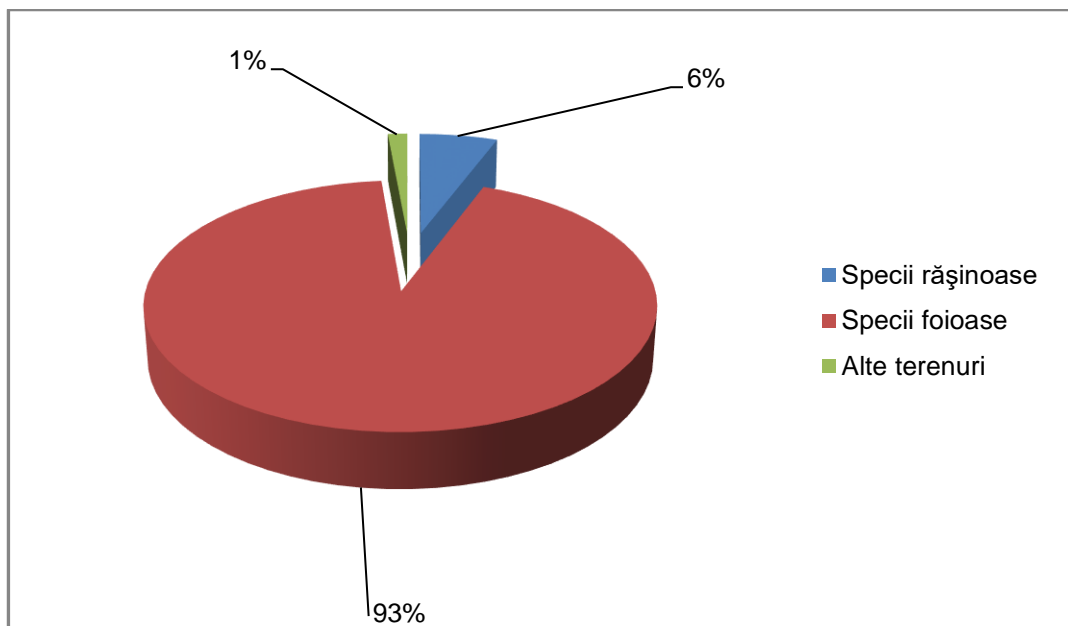

Fig. V.1.7. Structura fondului forestier pe grupe de specii forestiere, în anul 2020.

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

Ariile protejate reprezintă cea mai importantă metodă de a conserva biodiversitatea și de a oferi modele de dezvoltare în armonie cu natura în contextul dezvoltării economice accelerate din ultimele decenii.

La nivelul județului Sălaj au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare „in situ” a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național:

- rezervații științifice;
- rezervații naturale;
- monumente ale naturii.

b) de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- situri de importanță comunitară (SCI -uri);
- arii de protecție specială avifaunistică (SPA-uri).

Arii protejate de interes comunitar

Rețeaua Natura 2000 este o rețea europeană de zone naturale protejate care cuprinde un eșantion reprezentativ de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar.

Scopul siturilor Natura 2000 este de a menține într-o stare de conservare favorabilă o selecție a celor mai importante tipuri de habitate și specii vegetale și animale ale Europei.

Rețeaua Natura 2000 este formată din situri de importanță comunitară (situri Natura 2000), care se împart în două categorii :

- Arii Speciale de Conservare/Situri de Importanță Comunitară (SAC - Special Areas of Conservation/SCI - Sit de Importanță Comunitară) - constituite conform Directivei Habitata a Uniunii Europene (Directiva 92/43 din 1992 privind Conservarea Habitadelor Naturale și a Faunei și Florei Sălbatice);
- Arii de Protecție Apecială Avifaunistică (SPA - Special Protected Areas) - constituite conform Directivei Păsări a Uniunii Europene (Directiva 79/409 din 1979 referitoare la conservarea păsărilor sălbatice)

Pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2011, au fost desemnate 5 situri de importanță comunitară, prin Ordinul M.M.P. nr. 2387/2011 pentru modificarea Ordinului M.M.D.D. nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Aceste situri comunitare totalizează o suprafață de 21030 ha.

De asemenea, în anul 2011, a fost declarată ca Arie Specială de Protecție Avifaunistică ROSPA014 Cursul Mijlociu al Someșului, prin HG 971/2011 pentru modificarea și completarea HG 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, având o suprafață de 29600.5 ha, la nivelul județului Sălaj.

În anul 2016 au fost instituite 2 situri de importanță comunitară prin Ordinul M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Aceste situri sunt: ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana.

Arii protejate de interes comunitar se observă în tabelul următor.

Nr. Crt.	Actul normativ de instituire	Cod national	Denumire	Localizare	Suprafață jud.Sălaj (ha)
1.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0209	Racâș – Hida	Comunele Hida și Bălan	239.70
2.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0257	Tusa Barcău	Comuna Sâg	10.70

3.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0192	Peștera Măgurici	Comuna Ileanda și județul Maramureș	67.45
4.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0314	Lozna	Comunele: Băbeni, Ileanda, Lozna, Rus și Surduc	10248
5.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0322	Muntele Șes	Comunele: Halmăjd, Marca, Plopiș, Sâg și Valcăul de Jos și Județele Bihor și Cluj	10464.3
6.	HG 1.284/2007 modificat prin HG 971/2011	ROSPA014	Cursul Mijlociu al Someșului	Comunele: Benesat, Băbeni, Cristolț, Ileanda, Letca, Lozna, Năpradea, Rus, Someș Odorhei, Surduc, Sălățiș, Orașele: Cehu Silvaniei, Jibou și județul Maramureș	29600.5
7.	O.M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016	ROSCI0409	Fânațele de la Bogdana	Comuna Buciumi	75.20
8.	O.M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016	ROSCI0435	Someșul între Rona și Țicău	Comunele: Benesat, Năpradea, Someș-Odorhei, și orașului Jibou.	503.40

Tabel V.2.1 Arii protejate de interes comunitar

Pe teritoriul județului Sălaj, distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar incluse în Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000, este prezentată în figura următoare.

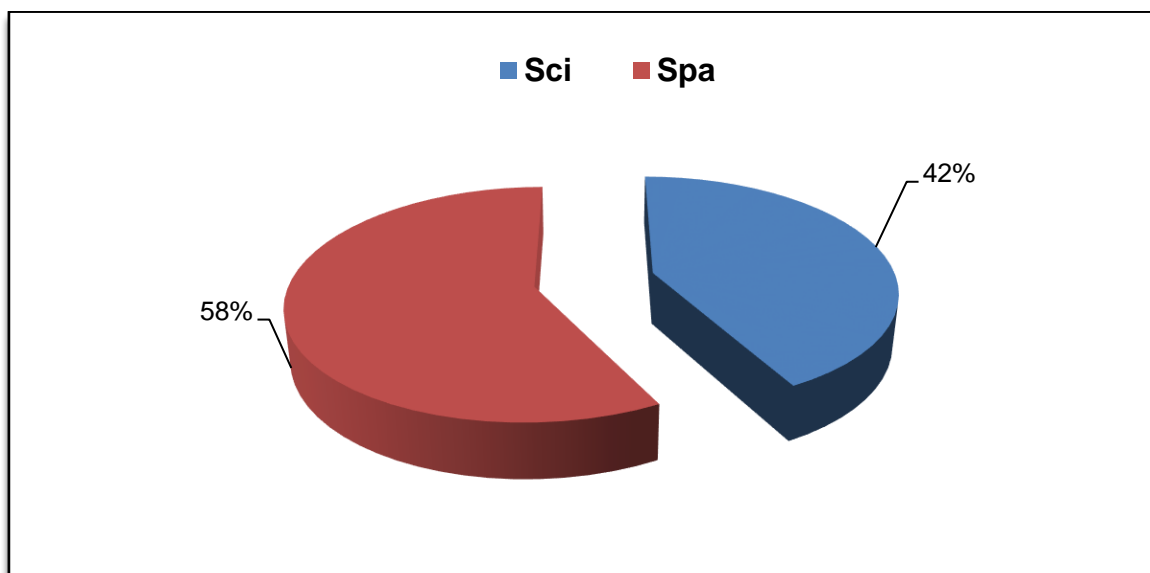

Fig. V.2.1. Distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Suprafața totală a siturilor Natura 2000 din județului Sălaj este de 51209 ha la o suprafață a județului de 386440 ha. Acestea ocupă 12 % din suprafața totală a județului Sălaj.

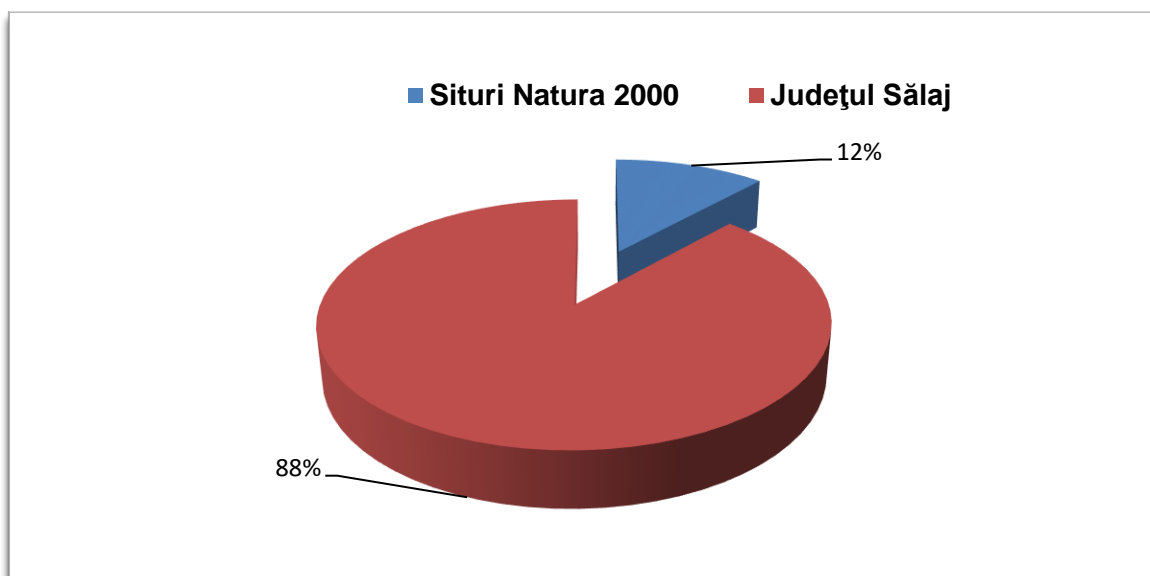

Fig. V.2.2. Suprafața procentuală ocupată de Siturile Natura 2000.

ROSCI0192 Peștera Măgurici - acest sit comunitar reprezintă un habitat de însemnătate crescută pentru fauna de chiroptere din Podișul Someșan.

Dintre cele 5 specii de microchiroptere identificate în Peștera Măgurici, 3 specii *Rhinolophus ferrumequinum* - Liliacul mare cu potcoavă, *Rhinolophus hipposideros* - Liliacul mic cu potcoavă și *Miniopterus schreibersii* - Liliacul cu aripi lungi, sunt priorități EUROBATS.

Fig. V.2.3 Liliacul mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*) din ROSCI0192 Peștera Măguricii

ROSCI0209 Racăș-Hida – situl cuprinde în procent de 38% habitatul comunitar de Păduri dacice de stejar și carpen (cod 91Y0).

Este reprezentativ ca un sit de interes botanic, ecologic și peisagistic, cuprinzând păduri dacice cu *Melampyrum bihariense* – aflat printre alte maximum 100 situri similare în Europa Centrală, precum și alte specii rare și endemice (*Narcissus stellaris*, *Hepatica transsilvanica*, *Aconitum lycoctonum* ssp. *transsilvanicus*);

Fig. V.2.4. ROSCI0209 Racăș-Hida

ROSCI0257 Tusa Barcău – situl prezintă pe suprafața sa habitatul comunitar de Păduri de fag de tip Asperulo - fagetum (cod 9130), la care se adaugă și caracterul său faunistic și peisagitic, pe suprafața sa aflându-se izburile de obârșie ale râului Barcău.

Fig. V.2.5. ROSCI0257 Tusa Barcău

ROSCI0314 Lozna – prezintă pe suprafața sa următoarele tipuri de habitate:

- cod 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo Fagetum;
- cod 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum;
- cod 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;
- cod 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun;
- cod 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.6. ROSCI0314 Lozna

ROSCI0322 Muntele Șes a fost declarat pentru următoarele habitate și specii menționate în anexele 2 și 3 a OUG nr. 57/2007:

Tipuri de habitate:

- 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;
- 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun;
- 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen;
- 3260 - Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion;
- 3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p;
- 40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice;
- 6240* - Pajiști stepice subpanonice;
- 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie până în etajele montan și alpin;
- 6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*);
- 7140 - Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare - în FS N2000 s-a trecut în mod eronat habitatul:
- 7120 - Turbării degradate capabile de regenerare naturală.
- 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;
- 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase;
- 9130 - Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*;
- 9110 - Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*;
- 9150 - Păduri medioeuropene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
- 91E0* - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*);

Specii de mamifere:

- 1361 - *Lynx lynx* - Râs
- 1352* - *Canis lupus* - Lup
- 1324 - *Myotis myotis* - Liliac comun

Specii de amfibieni și reptile:

- 1166 - *Triturus cristatus* - Triton cu creastă
- 1193 - *Bombina variegata* - Buhai de baltă cu burta galbenă

Specii de nevertebrate:

- 1093* - *Austropotamobius torrentium* - Racul de ponoare
- 4014 - *Carabus variolosus* – Gândacul de apă
- 1087* - *Rosalia alpina* - Croitor de fag
- 4050 - *Isophya stysi* – Cosaș

Fig. V.2.7. ROSCI0322 Muntele Șes

ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului - a fost desemnat pentru 20 de specii de păsări din anexa I a OUG 57/2007 (Pescărașul albastru, Acvila țipătoare mică, Huhurezul Mare, Bufnița, Caprimulgul, Chirighița cu obraz alb, Barza albă, Sfrâncioc cu fruntea neagră, Șerparul, Eretele de stuf, Cristelul de câmp, Ciocănitorea de stejar, Gheonoaia sau Ciocănitorea sură, Acvila mică, Stârcul pitic, Ciocârlia de pădure, Sfrânciocul roșiatic, Viesparul).

Fig. V.2.8. ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului

ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău - a fost desemnat pentru speciile de pești din anexa nr. III a OUG 57/2007:

- *Aspius aspius* – avatul
- *Rhodeus amarus* – boarca
- *Gobio alpinatus* – porcușorul de nisip și pentru

Someșul între Rona și Țicău a fost desemnat și pentru specia de mamifere *Lutra Lutra* – vidra (anexa nr. IVA a OUG 57/2007).

Fig. V.2.9. ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău

ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana - a fost declarat datorită existenței pe suprafața sa a habitatului de Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe substraturi calcaroase (*Festuco-Brometalia*) și a habitatului de Tufărișuri subcontinentale peripanonice.

Fig. V.2.10. ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana

Arii protejate de interes național

Ariile naturale protejate de interes național care compun rețeaua națională de arii naturale protejate din România, au fost desemnate conform clasificării Uniunii Internaționale a Conservării Naturii (IUCN).

La nivelul județului Sălaj există un număr de 15 arii naturale protejate de interes național, având o suprafață totală de 516,13 de ha.

Prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, au fost declarate cel mai mare număr de arii naturale protejate de interes național, respectiv 13 arii naturale protejate.

De asemenea suprafața ariilor naturale protejate a crescut prin instituirea de noi arii naturale protejate, desemnate prin Hotărârea de Guvern nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Ariile naturale protejate de interes național se observă în tabelul următor.

Nr. Crt.	Poziția în actul legislativ de declarare	Denumirea ariei protejate	Localizare	Categoria IUCN	Suprafața ha
1	Legea 5/2000 2.682	Rezervație naturală Grădina Zmeilor	Comuna Bălan, sat Gâlgău Almașului	IV	3,00
2	Legea 5/2000 2.683	Monument al naturii Pietrele Moșu și Baba	Comuna Năpradea, sat Someș-Guruslău	III	0,20
3	Legea 5/2000 2.684	Rezervație naturală Poiana cu narcise de la Racăș-Hida	Comuna Hida, sat Racăș	IV	1,50
4	Legea 5/2000 2.685	Monument al naturii Calcarele de Rona	Orașul Jibou, sat Rona	III	0,50
5	Legea 5/2000 2.686	Rezervație naturală Balta Cehei	Orașul Șimleul Silvaniei, sat Cehei	IV	18,20
6	Legea 5/2000 2.688	Rezervația peisagistică Stanii Clițului	Comuna Băbeni, sat Cliț	IV	16,00
7	Legea 5/2000 2.689	Monument al naturii Gresiiile de pe Stânca Dracului	Comuna Hida	III	1,00
8	Legea 5/2000 2.690	Rezervația peisagistică Tusa-Barcău	Comuna Sâg, sat Tusa	III	13,43

9	Legea 5/2000 2.691	Rezervație Naturală Mlaștina de la Iaz	Comuna Plopiș, sat Iaz	IV	10,00
10	Legea 5/2000 2.692	Rezervație Naturală Pădurea <i>La Castani</i>	Comuna Ileanda, sat Rogna	IV	7,80
11	Legea 5/2000 2.693	Rezervație Naturală Stejărișul Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	2,00
12	Legea 5/2000 2.694	Rezervație Naturală Stejărișul de baltă Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	1,70
13	Legea 5/2000 2.687	Rezervație Naturală Lunca cu lalea peștriță – Valea Sălajului	Orașul Cehu Silvaniei	IV	10,00
14	H.G.R. 2151/20 04 III.3.	Monument al Naturii Peștera Măgurici	Comuna Ileanda	III	1,00
15	H.G.R. 2151/20 04 IV.45	Rezervație Naturală Pădurea Lapiș	Comuna Nușfalău	IV	430,40

Tabel V.2.2 Arii de interes național, la nivelul județului Sălaj

Rețeaua de arii naturale protejate este administrată de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate (ANANP) care a fost înființată în anul 2016, prin Legea nr. 95/2016 și funcționează în baza Hotărârii de Guvern nr. 997/2016.

Scopul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate este administrarea unitară și eficientă a ariilor naturale protejate și conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, reglementate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 *privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. aprobată cu modificări și completări prin Legea 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.*